

[RYTUS *sb m*

(*lat.*) *A sg a. pl* rytus.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obrządek, obyczaj przy sprawowaniu czynności [ritus – obyczaj, zachowanie, wziętość Mącz 356d; – obchód, zwyczaj przy ofierzech Calep; obrząd, obrządek – ritus Cn]:

Szereg: »ceremonije i rytus«: I ná temże tám mieyfcu fpomina/ Ceremonie y ritus/ iákowe zwykły bywác przy they S ciáála y krwie páná Kryšťufowey ofiárze we mśsey ZebrzydOdpow n2.

Synonimy: ceremonija, obrząd, obyczaj.

LW